

LUẬT THẬP TỤNG

QUYỂN 14

TỤNG THỨ BA

IV- CHÍN MUƠI PHÁP BA DẬT ĐỀ (Tiếp Theo):

41-Giới Uống Dùng Nước Có Trùng:

Phật tại nước Câu-diêm-di, lúc đó Trưởng lão Xiển-đà dùng nước có trùng, các Tỳ kheo nói: “Thầy chớ dùng nước có trùng sẽ khiến cho nhiều trùng nhỏ chết”, Xiển-đà nói: “Tôi dùng nước chớ không dùng trùng”, các Tỳ kheo hỏi: “Thầy biết nước có trùng không?” Đáp là biết, lại hỏi: “Nếu đã biết tại sao còn dùng”, đáp: “Tôi dùng nước chớ không dùng trùng”. Có Tỳ kheo thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Tỳ kheo Xiển-đà: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thừa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo đã biết nước có trùng, sao lại còn cố tự lấy dùng, đối với chúng sanh không có tâm thương xót”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nêu kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo biết nước có trùng mà lấy dùng thì phạm Ba-dật-đề.

Biết là tự biết hay nghe biết được từ người khác. Trùng là loài mà mắt thường có thể nhìn thấy được hay lượt mà thấy được. Tưởng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo biết nước có trùng mà lấy dùng, tùy có bao nhiêu trùng chết là phạm bấy nhiêu tội Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo dùng nước có trùng để nấu cơm canh..., tùy trùng chết bao nhiêu thì phạm bấy nhiêu tội Ba-dật-đề. Nếu dùng nước có trùng để rửa tay, chân, tắm rửa..., tùy trùng chết bao nhiêu thì phạm bấy nhiêu tội Ba-dật-đề. Nước có trùng tưởng là có trùng mà lấy dùng thì phạm Ba-dật-đề; nước có trùng khởi nghi mà lấy dùng cũng phạm Ba-dật-đề. Nước không có trùng tưởng là có trùng mà lấy dùng thì phạm Đột-kiết-la; nước không có trùng khởi nghi mà lấy dùng cũng phạm Đột-kiết-la; nước không có trùng tưởng không có trùng, lấy dùng thì không phạm.